

عنوان مقاله:

خیابان، شریان حیاتی شهر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی دشتی شفیعی - دکترای معماری و تخصصی شهرسازی از دانشگاه معماری و شهرسازی ونیز (ایتالیا) / مدیر گروه معماری و شهرسازی و گروه هنر دانشگاه شمال استاد دانشگاه ونیز ایتالیا

عطیه غفاری - مهندسی معماری و دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شمال

خلاصه مقاله:

اتصالات موجود در یک شهر که در واقع می توان گفت تقریباً همان معابر شهری هستند نقش عمده و تعیین کننده ای در طراحی یک شهر ایفا می کنند. به گونه ای که می توان با طراحی مناسب معابر در یک شهر احساس امنیت و راحتی را به ساکنان آن شهر القا نمود. آنچه که واضح است این است که معابر شهری در دو دسته ی عظیم پیاده راه ها که متعلق به عبور و مرور عابرین پیاده و خیابان ها که متعلق به عبور و مرور وسایل نقلیه ی موتوری هستند تقسیم بندی می شوند، که هدف اصلی این تقسیم بندی جدا کردن و تفکیک عابرین پیاده از وسایل نقلیه می باشد. خیابان بعنوان یک شریان ارتباطی زیر بنایی ترین عنصر در ساختار کالبدی هر مجموعه زیستی به شمار می آید. چنانچه کالبد یک مجموعه زیستی مجموعه ای از فضاهای مثبت (کالبدی پر) و فضاهای منفی (کالبدهای خالی) تصور کنیم، فضاهای مثبت فضاهای منفردی هستند که بر اثر یک نظم قراردادی فضاهای منفی یا جمعی را سازمان می دهند. به عبارت دیگر، نظم همجواری کالبدهای پر، جداره و سیمای فضاهای خالی را به وجود می آورند. فضاهای جمعی حاوی ارزش های فرهنگی و محیطی جامعه است که در دوران مختلف شکل گرفته اند و بر ماست که با شناخت کل این ارزش ها تحول آینده فضاها را به طرزی هماهنگ و سازگار کنترل کنیم. خیابان بعنوان یکی از اصلی کالبد شهرداری سیمای خاص شهری است که از کالبد خطی و عملکرد عبوری آن تاثیر می پذیرد مبانی طراحی شهری و معیاری های زیبایی نیز در ارتباط با این عوامل شکل گرفته است.

کلمات کلیدی:

شریان ارتباطی، تفکیک، تحول فضایی، اتصال شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733108>

